

NIMBUS FILM
&
SANDREW METRONOME FILMDISTRIBUTION
præsenterer

SUBMARINO

En film af
Thomas Vinterberg

DANMARKSPREMIERE TORSDAG D. 25. marts 2010

Pressevisning mandag d. 15. marts kl. 9.30 i Dagmar, Kbh.

PRESSEMATERIALE/FOTOS KAN DOWNLOADES PÅ

WWW.PRESSE.SANDREWMETRONOME.DK

BRUGERNAVN: film
PASSWORD: presse

Trailer og filmklip kan downloades på

<ftp://77.244.193.94>

brugernavn: sandrewepk
password: film

Klippene er både i broadcast-kvalitet (til tv-stationer) og som lyd-filer (til radioer)

Pressekontakt
Telefon
E-mail

Line Aamand Hansen
39154970
line.hansen@sandrewmetronome.com

www.submarino-filmen.dk

HANDLING

Allerede som et par unge drenge bliver Nick og hans yngre bror hærdet af fattigdom, svigt, misbrug og alkohol. Alligevel bliver de begge meget glade for deres nyfødte lillebror og gør alt, hvad de kan for at kompensere for deres alkoholiserede mors mangelfulde pasning. De giver spædbarnet al den kærlige opmærksomhed, som alle børn har krav på, og selv om det ikke varer længe, følger mindet om deres kortvarige familielykke dem, selv efter de er blevet voksne...

Det er vinter og Nick, der nu er i trediveerne, bor alene og forpint i et dystert, socialt boligbyggeri, hvor han har meget svært ved at styre sit temperament. Det anstrengte forhold til hans lillebror bidrager kun yderligere til den ulmende vrede, og når selv ikke de tungeste håndvægte kan fjerne ensomheden og minderne om den smertefulde barndom, vender Nick sig til de stærkeste bajere, han kan finde.

Han har heller ikke let ved at relatere til sin nabo, Sofie, og har derfor reduceret den falmede skønhed til periodisk leverandør af upersonlige blowjobs. Bag hendes anstrengte smil og tyndslidte optimisme anes en umiskendelig bedrøvelse, som måske kunne kureres af kærlighed eller forældremyndigheden over hendes lille søn, men lige nu er også hun dømt til ensomhed og alkohol som eneste trøst.

Nick har lettere ved at tale med sin ekskærestes bror, Ivan, og lidt efter lidt begynder han at åbne op og fortælle om sin fængselsdom og tid i spjældet for brutal, tilfældig vold efter Ana slog op med ham to år tidligere. Nick har et uforklarligt, svagt punkt for den sexfikserede, overvægtige og selvdestruktive Ivan, der burde have psykologhjælp, men uheldigvis misforstår Nick realiteterne omkring Ivans sygdom.

Intet er vigtigere for Nicks lillebror end hans 6-årige søn, Martin, men uanset hvor meget han elsker sin søn, er det svært for en junkie at være en ansvarlig far. Til trods for at dagen nærmer sig hastigt, hvor han kan miste forældremyndigheden over Martin, vælger han normalt at købe heroin før mad. Så da han arver en sum penge efter moderens død, bliver køleskabet for en gangs skyld fyldt, men Martins far investerer alligevel de fleste af pengene i narko til videresalg. Selv om det lykkes ham at overbevise sig selv om, at han gør det for sin søn, resulterer den risikable investering i en smertefuld separation fra lille Martin...

Nick og hans bror har indtil videre tilbragt hele deres liv med at forsøge på at elske, forsøge at glemme og forsøge at forstå, men nu får de endelig chancen for at finde hinanden igen og erkende, at de ikke alene kan bære på skylden for alt det dårlige, der er sket i deres liv...

BAG FILMEN

INSTRUKTØRENS KOMMENTARER

SUBMARINO

"SUBMARINO bygger på den unge danske forfatter, Jonas T. Bengtssons roman af samme titel.

- Jeg blev tiltrukket af bogens meget direkte sprog, for der ligger en utilsløret sandhed i hans måde at skrive på, der mindede mig om mine tidlige år som filmskaber. Jeg følte med det samme, at historien var både vigtig og universel. På sin vis er alle figurerne mennesker, der desperat forsøger at holde hovederne oven vande. Filmen handler om en gruppe mennesker, der ikke er i stand til at bryde helt igennem til overfladen, og titlen refererer faktisk til en torturmetode, i hvilken offerets hoved holdes under vandet. Så til trods for at vi ikke har fremhævet det mere i filmen, besluttede jeg alligevel at beholde titlen på grund af dens reference til drukning.

DEN MØRKERE SIDE AF TILVÆRELSEN

Jeg ville fortælle en historie om mennesker, der forsøger at hjælpe hinanden, selv under temmelig trøstesløse omstændigheder i et noget trist miljø. Filmens miljø var ret fremmed for mig, men jeg har ofte følt mig tiltrukket af tilværelsens mørkere sider. Figurerne i *Submarino* har ramt bunden, og deres omgivelser er ekstremt barske og brutale. Af samme grund har de hverken tid eller overskud til finfølelse eller begavet konversation. De tilhører en meget ærlig og ligefrem del af samfundet, hvor overlevelse kommer først og resten – måske – senere. Men til trods for historiens sørgelige omstændigheder, har det paradoksalt nok været en stor, positiv oplevelse at lave filmen.

...FRA EN FARS SYNSPUNKT

Følelserne af faderligt ansvar i *Submarino* ramte mig meget hårdt. Det kan godt være, at jeg aldrig har boet i et herberg eller samlet flasker for at få lidt kontanter som figurerne i *Submarino*, men som far til to børn på 9 og 14, følte jeg mig meget naturligt rustet til at håndtere filmens temaer.

Det handler meget om frygten for at svinge sine børn og ikke leve op til det store ansvar; selv når det faktisk er børn, der forsøger at tage ansvar for andre børn. Det er klart, at vi alle sammen vil gøre alt bedste for vores børn, så nogle gang kan det blive lidt af en optræden for dem. Jeg er altid let panisk for at sikre mig, at alt er bedst muligt for ungerne, og det er en af hovedårsagerne til, at jeg følte mig så knyttet til historien. Jeg kunne meget let forholde mig til Martins fars ambitioner; en enlig far, der vil gøre næsten alt for sin søn. Og som fraskilt far er jeg også nødt til at agere alene for mine børn.

KERNEN

Kernen i filmen er de to brødre, der konstant rækker ud efter hinanden, men altid rammer ved siden af. De forsøger at finde tilbage til den vigtige periode af deres barndom, hvor de for en kort periode havde et stærkt sammenhold. Og jeg er overbevist om, at hvis de havde fundet hinanden i tide som voksne, kunne de også have reddet hinanden. I starten af filmen, hvor Nick og hans bror er drenge, ser vi at de allerede slæber rundt på en meget tung social bagage. Det handlede om at isolere nogle voldelige handlinger på et

tidligt tidspunkt, så vi kunne vende forklarende tilbage til dem senere, når filmen bliver mere refleksiv.

FØLSOMHEDEN BAG MONSTERET

Nick lider af en meget stærk beskyttertrang; gennem hele sit voksne liv har han konstant forsøgt at hjælpe andre mennesker med deres problemer, således både hans lillebror og Ivan. Han har altid bebrejdet sig selv for ikke at have taget sig bedre af sin spæde lillebror som barn. Og han vil ikke miste flere, så han forsøger at kompensere ved at tage sig af alle. Jeg interesserer mig ikke så meget for figurer, der bare er vrede, men foretrækker vrede figurer, der skjuler deres sårbare side. For der gemmer sig faktisk en følsom person bag det store uhyre, som folk ofte opfatter Nick. Jeg ledte efter denne her fyrs sårbarhed og har altid set ham som en kombination af et voksent monster og et uskyldigt barn. Jeg ville have publikum til stadig at se barnet i Nick, selv som voksen.

MARTINS FAR

Det er interessant, hvordan denne figur udelukkende omtales som Martins far eller Nicks bror; hvilket er hele hans identitet og reelle eksistensgrundlag. Hvis han ikke havde Martin at tage sig af, ville han efter al sandsynlighed være død af en overdosis for længst. Han balancerer konstant på en knivsæg mellem sin søns behov - og sine egne - og martres af sin skyld over ikke at leve op til sit forældreansvar. Han gør desperate forsøg på at skaffe penge, men jeg er personligt overbevist om, at det er en misforståelse, at børn vil have penge; de vil i bund og grund bare elskes og passes. Men der findes så mange fædre, der bruger alt for meget tid på at arbejde, for *børnenes* skyld. De ender med at være alt for mange steder på samme tid, både i direkte og overført betydning. På arbejdet savner de deres familie og senere – hjemme ved middagsbordet – har de travlt med at tænke på deres arbejde. Og Martins far er ikke meget anderledes i den retning.

FØLSOMME SKABNINGER

I begyndelsen var jeg lidt bekymret for den voksne Nick figur, for han var en aggressiv fyr, der var svær at forholde sig til. Jeg ville hverken have publikum til at miste sympatien for ham eller nogle af de andre figurer. Men det var vigtigt for mig at fokusere på figurernes menneskelighed, og jeg ville have publikum til at være bevidste om figurernes sårbarheder. Uanset hvor brutale nogle af deres handlinger kan synes, skal vi altid huske, hvor følsomme skabninger de er. For det er den eneste mulighed for at forholde os til dem. Tag nu for eksempel Ivan; han er reelt en stor, svedende morder! Og når man tænker på det, burde vi egentlig ikke holde af ham. Men selv *han* er følsom og søgende efter nogen, der kan hjælpe ham. Han lader som om han er en anden, men ender alligevel med at komme med antydninger om sit virkelige jeg. Nogle gange øges interessen i takt med, at figurens psykopatiske træk afdækkes. Jeg gjorde det samme med faderen i *Festen*; selv om han har misbrugt sine børn, er der stadig en slags medfølelse med ham. Men jeg søger altid efter medlidenheden, og jeg forsøger altid at bibeholde den rette balance i figurerne både på manuskript stadiet, under optagelserne og i klipningen.

ER DER KÆRLIGHED, ER DER HÅB

Nick bliver konstant mindet om sin alkoholiske mor, specielt i sin nabo, Sofie. Men i modsætning til Nicks mor er Sofie en meget ofrende kvinde, der et langt stykke vej deler sig selv med alle. De får del i hendes smil og hendes krop. Hun var en velfungerende middelklassekvinde, der af en eller anden grund har fucket sit liv op og er faldet ved siden af. Hendes galskab skyldes tabet af sin søn, og for at kompensere for tabet vender hun sig til Nick. Men på grund af sin kærlighed til Ana, som han aldrig er kommet sig over, er Nick ikke i stand til at føle intimitet over for Sofie. Nicks kærlighedshistorie med Ana er en af *Submarinos* få glimt af håb for vi finder ud af, at Nick har været i stand til at elske. Nu er Ana fortid, men på en måde også del af hans fremtid. Det kan være, at deres forhold er et overstået kapitel, men han relaterer stadig til bevidstheden om hende. Så vi ser, at han er i stand til at elske, og dermed er der håb om, at han kan elske igen til trods for alt det, der er sket i hans liv.

ARBEJDET MED DRENGENE

Vi så på dusinvis af drenge for at finde de helt rigtige til *Submarino*. De var alle sammen amatører, da vi ikke har lige så mange professionelle børneskuespillere i Danmark, som man har i USA. Men jeg mærkede det med det samme, da vi fandt de rigtige. I rollen som den unge Martin var Gustav Fischer Kjærulff otte år gammel under optagelserne og Christian Kirk Østergaard, der spiller Sofies søn, Tobias, var seks. Og når man arbejder med så unge børn, bliver instruktionen automatisk en smule mekanisk. Ældre børn vil som regel diskutere mere for at forstå rollen, men de yngre vil simpelt hen vide, hvad de skal gøre, og hvor de skal gøre det. Jeg øvede meget mere med den 13-årige Sebastian Bull Sarning som unge Nick og 12-årige Mads Broe som Nicks bror, og vi havde mange samtaler om, hvad de enkelte scener betød. Jeg var nødt til at lære dem de grundlæggende elementer i skuespil, for de havde aldrig tidligere stået foran et kamera. Men det var vigtigt for dem at forstå, hvor deres figurer kom fra, og hvor de skulle hen. De brugte også meget tid sammen med babyerne (vi brugte tvillinger) og deres familie. Babyerne havde behov for at få tillid til dem, og drengene havde brug for at se naturlige ud, bl.a. når de holdt dem. Jeg er vældig omhyggelig med detaljer, og vi var også nødt til at etablere et gensidigt sikkert arbejdsmiljø. Vi var ikke alene heldige at finde så smukke tvillinger, men også meget glade for samarbejdet med deres utroligt hjælpsomme forældre.

RESEARCH-ARBEJDET - LOD NYSGERRIGHEDEN RÅDE

Bogen var allerede så grundigt researchet i en sådan grad, at det næsten føltes som at arbejde med et dokumentarisk forlæg. Men min medforfatter og jeg tog stadig på research til Københavns Nordvestkvarter, hvor vi skulle optage; et sted han kender rigtig godt, fordi han har boet der hele sit liv. Det gav os en god fornemmelse af omgivelserne, der er et tæt bebygget arbejderkvarter.

Det er ikke sådan, at jeg flyttede derind i seks måneder eller skiftede identitet eller noget så dramatisk. Og research kan være lidt af en romantisk forestilling, for når alt kommer til alt, skaber vi en filmisk version af virkeligheden. For eksempel, da jeg lavede *Festen*, havde jeg aldrig deltaget i et middagsselskab i det bedre borgerskab. Jeg arbejder nemlig bedst, hvis jeg kan lade min nysgerrighed råde og derefter lade mine observationer navigere mig gennem optagelsen, men man skal virkelig koncentrere sig, hvis man arbejder på den måde. Jeg foretrækker at være på tynd is, snarere end fast grund; i

relation til Martins fars narkotikamisbrug lyttede jeg f.eks. til en tidligere klassekammerat, der blev misbruger efter skolen for mere end 20 år siden. Nu er han clean, men han gav os et skræmmende billede af, hvordan livet som heroinmisbruger kan være.

OS OG DEM

Samtlige på holdet var tvunget til at gennemgå en proces, hvor vi forsøgte at eliminere distancen mellem 'dem' og 'os'. Vi var nødt til at komme ud over bevidstheden om at være relativt veltilpassede borgere med rimelige indkomster, der forestiller os, at vi har noget at sige om livet i et virkeligt barsk socioøkonomisk mindrebemidlet område. Det ligger en form for arrogance i den modsætning, som vi var nødt til at komme ud over allerede ved prøverne. Jakob Cedergren, der spiller Nick, tilbragte en del tid i et udslusningsherberg for tidligere straffede, mens Morten Rose, der spiller den fortabte Ivan, tog sit kostume på og begyndte at indsamle tomme flasker fra skraldespande. Og jeg tog til det herberg, hvor Nick bor, fordi jeg havde sværget at overnatte der; men gjorde det ikke alligevel. Herbergets ledere sagde til mig: 'Vil du virkelig tage en eller andens seng? Synes du virkelig det er i orden, bare så du kan ligge der og tænke over dit næste filmprojekt? Kunne du virkelig få dig selv til at gøre det?' – Det kan være, at det lyder romantisk, men på en eller anden måde var vi nødt til at minimere forskellen på *dem* og *os*.

FORNEMMELSEN AF NØGEN RENHED

Der er definitivt en forbindelse mellem SUBMARINO og mine tidligere film, og så snart vi for alvor gik i gang, fik jeg denne her vidunderlige fornemmelse af at begynde helt forfra. Blandt skuespillerne er en række unge mennesker, der her debuterer på det store lærred, og der er også flere nøgle positioner på holdet, der består af unge mennesker, som jeg aldrig har arbejdet med tidligere. Min filmfotograf, Charlotte Bruus Christensen, der har gået på den engelske National Film & Television School uden for London, debuterer her som filmfotograf og min medforfatter, Tobias Lindholm, har netop afsluttet sin eksamen på Den danske Filmskole, og dette er også hans debutfilm. Så jeg måtte erkende, at det nu er mig, der er den gamle mand på holdet. Men det faktum gav mig faktisk en meget kærkommen, fornyet intensitet, entusiasme, skarphed og kampånd; alle de elementer, som jeg syntes jeg ellers var begyndt at savne og troede jeg havde mistet. Så jeg begyndte på filmen med en fuldkommen rensket fornemmelse af nøgen renhed."

København, februar 2010

Thomas Vinterberg

SKUESPILLERNE

Jakob Cedergren (Nick)

Jakob Cedergren blev uddannet fra Statens Teaterskole i 1997 og har ved siden af en række film ligeledes medvirket i en del teaterforestillinger, blandt andet opsætningen af Thomas Vinterbergs "Festen".

Cedergren blev for alvor kendt som journalisten Bjarne Madsen i Ole Christian Madsens tv-serie "Edderkoppen" (2000). Senere blev det til roller i blandt andet tv-serien "Nikolaj & Julie" (2002-03) og "De Grønne Slagtere" (2003). I 2003 blev Cedergren nomineret til en Bodil for sin rolle som tyven og småpusheren Tom i "Rembrandt" (2003). Ved Berlin Film Festivalen i 2005 blev Cedergren valgt som "Shooting Star", og i 2009 vandt han en Robert for bedste mandlige hovedrolle for rollen som politibetjenten Robert Hansen i "Frygtelig Lykkelig" (2008).

Cedergren har desuden medvirket i Peter Flinths "Arn – Tempelridderen" (2007) og "Arn II: Riget ved Vejens Ende" (2008).

Peter Plaugborg (Martins far)

Er uddannet fra Skuespillerskolen ved Odense Teater i 2007. Peter Plaugborg har medvirket i Ole Christian Madsens "Flammen & Citronen" (2008), Kasper Barfoeds "Kandidaten", Anne-Grethe Bjarup Riis' kortfilm "Nedenunder" (2009) og senest Nicolo Donatos "Broderskab" (2009).

Peter Plaugborg havde desuden en rolle i tv-serien "Album" (2008). Han er for tiden aktuel på Det Kongelige Teater i "Ulysses van Ithacia".

Patricia Schumann (Sofie)

Er uddannet fra Statens Teaterskole i 2005. Havde sin spillefilmsdebut i 1994 i Sven Methlins "Vildbassen". Siden har hun haft roller i blandt andet Nikolaj Arcels "De fortabte Sjæles Ø" (2005) og Jacob Thuesens "Erik Nietzsche – De unge år" (2007). I 2010 er hun både aktuel i "Submarino" samt Kaspar Munks "Hold om mig".

I 2008 vandt hun Reumerts Talentpris for sin medvirken i stykket "Normal", der spillede på Camp X. Schumann har desuden, siden hun var tre år gammel, optrådt i familiens cirkus "Cirkus Schumann".

Morten Rose (Ivan)

Morten Rose er uddannet fra Teaterskolen Holberg i 1999. Han havde sin spillefilmsdebut i Otto Rosings "Nuummioq" (2008), der er udtaget til Sundance film Festival 2010. Rose har tidligere medvirket i Jacob Bitsch' afgangsfilm "Der er ingen ende på Vejle" (2006) samt flere kortfilm. Han har desuden medvirket i den norske tv-serie "Berlinerpoperne" (2006-08) samt som medlem af Mastodonterne medvirket i flere af Sebastians musicals.

Henrik Strube (Gule)

Henrik Strube er musiker, forfatter, komponist og skuespiller. Han spillede med i bands som No Name og Røde Mor og var frem til 1990 fuldtidsmusiker. Han er redaktør for fagbladet Musikeren, har arbejdet som freelancejournalist og skrevet flere bøger. Han er aktuel som guitarist i det gendannede Røde Mor og er en del storytelling-trioen "Story Entertainers".

Helene Reingaard-Neumann (Mona)

Helene Reingaard-Neumann debuterede i Thomas Vinterbergs "En mand kommer hjem" fra 2007, hvor blandt andet Thomas Bo Larsen, Morten Grunwald og Karen-Lise Mynster medvirkede. Senest har hun medvirket i Niels Arden Oplevs "To verdener", samt tv-serierne "2900 Happiness" (2008-09) og "Store Drømme" (2009).

HOLDET BAG FILMEN

Thomas Vinterberg (Instruktør)

Thomas Vinterberg blev optaget på Den Danske Filmskole i 1989 som den yngste elev nogensinde. I 1993 blev han uddannet instruktør med afgangsfilmene "Sidste Omgang". Filmen blev nomineret til en Oscar i 1994.

I 1993 instruerede Vinterberg novellefilmen "Drengen der gik Baglæns". Filmen vandt priser i store dele af verden, blandt andet Public Prize i Clermont-Ferrand 1994, Best Drama ved Toronto Short Film Festival, 1995, Best Short Film og Audience Award ved Nordisk Panorama, 1994. I 1995 stiftede Vinterberg sammen med instruktør-kollegaen, Lars von Trier, *Dogme 95*, og året efter, i 1996, instruerede han sin første spillefilm "De Største Helte". Filmen vandt tre Robert priser.

I 1997 instruerede Vinterberg den første film efter dogmereglerne, spillefilmen "Festen". Filmen modtog også et hav af priser verden over blandt andet Special du Jury i Cannes i 1998, Fassbinder Award ved European Film Award, 1998, L.A. Film Critics Award i 1998 for bedste udenlandske film, N.Y. Film Critics Award i 1998 for bedste udenlandske film, syv Robertpriser og tre Bodilpriser. Filmen blev solgt til stort set hele verden og blev en stor succes. Vinterberg har desuden sammen med de øvrige dogmebrødre instrueret TV-dogmeeksperimentet, "D-Dag".

Efterfølgeren til "Festen" blev de to engelsksprogede film; "It's All About Love" (2003) med Sean Penn, Claire Danes og Joaquin Phoenix, og "Dear Wendy" (2005) med Bill Pullman, Chris Owens og Jamie Bell. Begge film var med på Sundance Film Festival. I 2007 vendte Vinterberg tilbage til dansk film med "En Mand Kommer Hjem".

Vinterberg modtog i 2008 en Achievement in World Cinema Award ved European Film Awards for sin rolle som medstifter af Dogme 95.

Udover at instruere film har han også instrueret musikvideoer for Metallica og Blur. Lige nu er Vinterberg i gang med at opsætte sit stykke "Das Begräbnis" (Begravelsen) ved Wiens Burg Theater. Stykket markerer Vinterbergs første teaterinstruktion.

Morten Kaufmann (Producer)

Uddannet producer fra Den Danske Filmskole i 1995 og har siden været ansat som producer hos Nimbus Film. Morten Kaufmann blev dog allerede tilknyttet Nimbus Film i 1992 i forbindelse med Carsten Rudolfs novellefilm "Gigolo" og spillefilmen "Menneskedyret".

Morten Kaufmann har siden 1995 været producer, lineproducer eller instruktørassistent på en række spille- og novellefilm, blandt andet "Sinans Bryllup" (1997), "Festen" (1998), "Pizza King" (1999), "Mifunes Sidste Sang" (1999), "Max" (2000), "Mirakel" (2000), "Fra Vesterbro Til Verdens Ende" (1998), "Still Around" (2000), "D-Dag" (2001), "En Kærlighedshistorie" (2001), "It's All About Love" (2003), "Tæl Til 100" (2004), "Nordkraft" (2005), "Voksne Mennesker" (2005), "Prag" (2006), "Hvid Nat" (2007) og "En Mand Kommer Hjem" (2007) (også manuskript kreditering). Første film som Executive

Producer blev "Flammen & Citronen" (2008). Senest var Kaufmann producer på Kathrine Windfelds "Flugten" (2008). I 2009 startede han sit eget selskab Cacao Film.

Jonas T. Bengtsson (Forfatter)

Født i 1976 i Brønshøj og er siden hen flyttet til Københavns Nordvestkvarter. Et område, som ofte er omdrejningspunktet for hans historier.

Bengtsson debuterede i 2005 med romanen "Aminas breve". Romanen modtog BG Banks Debutantpris og blev nomineret til Weekendavisens Litteraturpris. I 2006 deltog han i "European Festival of the First Novel" i Kiel som repræsentant for Danmark og i Young.Euro.Connect, en fælles-europæisk litteratur-tour i Tyskland.

I 2007 udgav han "Submarino". Weekendavisens anmelder Klaus Rothstein beskriver "Submarino" således: "*Submarino er en knusende og kynisk historie om de mest udpinte mennesker i Københavns nordvest. Om de underprivilegeredes håbløshed, omsorgssvigt, kriminalitet, misbrug, snyd, fup, fordærv – og så alligevel, som en lille blomst i en stenørken, spirer en hengivenhedshistorie, en fars samvittighedsfulde kærlighed til sin søn, som giver os troen på at en vis form for hjertelighed kan overleve under de mest ugunstige omstændigheder.*"

"Submarino" var den svære to'er for Bengtsson, men anmelderne var gennemgående begejstrede for romanen, og Bengtsson er nu for alvor ved at have slået sit navn fast som forfatter. Han får især ros for sin måde at skildre den sociale arv og hvor svær den er at bryde ud af: "*Men Submarino er også en vigtig bog, båret af en dyb social indignation og indfølelse, der savner sidestykke herhjemme.*" – Signe Lindskov Hansen, Information. Ved siden af sin forfatterkarriere passer Bengtsson sit studie på lærerseminaret. Tidligere beskæftigede han sig især med børnetv- og radio på DR. Han var blandt andet vært på "Hvaffor en hånd?".

Rettighederne til "Submarino" er allerede blevet solgt til Frankrig, Italien, Polen, Norge og Tyskland. "Aminas Breve" bliver senere i år udgivet i Rusland, og Nimbus er i gang med at udvikle bogen til en spillefilm.

Tobias Lindholm (Manuskriptforfatter)

Tobias Lindholm blev uddannet fra Den Danske Filmskole som manuskriptforfatter i 2007.

Han har siden skrevet flere afsnit til tv-serierne "Sommer" (2008) og "Borgen" (2010).

Lindholm er lige nu aktuel med filmen "R", som han har skrevet og instrueret i samarbejde med Michael Noer. "Submarino" er Lindholms første filmmanuskript.

Charlotte Bruus Christensen (Cheffotograf)

Charlotte Bruus Christensen er uddannet fotograf på The National Film and Television School i London, England i 2004. Samme år skrev og co-instruerede hun den prisbelønnede kortfilm "Between Us". Hun har arbejdet sammen med nogle af de mest lovende nye engelske instruktører (The Shammaasian Brothers, Jeniffer Perrot, Jeremy Lovering, etc) både på film og TV. Submarino er hendes første spillefilm, men i den nærmeste fremtid vil hun være at finde bag kameraet på flere kommende film.

Valdis Oskarsdóttir (Klipper)

Valdis Oskarsdóttir har arbejdet sammen med Thomas Vinterberg flere gange. Hun var klipper på "De Største Helte" (1996), "Festen" (1998), "It's all about love" (2003) og "En Mand kommer Hjem" (2007). Derudover har hun klippet flere både danske og udenlandske film, herunder Søren Kragh-Jacobsens "Mifunes Sidste Sang" (1999), Gus van Sants "Finding Forrester" (2000), Søren Kragh-Jacobsens "Skagerrak" (2003), Michel Gondrys "Eternal Sunshine of the Spotless Mind" (2004) og Sergei Bodrovs "Mongol" (2007). Lige nu arbejder hun på David Michaels "The Other Side" (2010).

Både i 1999 og 2000 vandt hun en Robert for Årets Klipper for hhv. "Festen" og "Mifunes Sidste Sang". I 2005 vandt hun en BAFTA for Best Editing for "Eternal Sunshine of the Spotless Mind".

Thomas Blachman (Musik)

Thomas Blachman er musiker, komponist, producer mm. Han har modtaget fem Danish Music Awards og har arbejdet med stort set alle musikalske genrer. Han er uddannet i komposition og arrangement i USA, og har udgivet albums både solo og sammen med mange forskellige samarbejdspartnere. I den brede befolkning er Thomas Blachman nok mest kendt som dommer i de to første udgaver af DR's X Factor, har tidligere blandt andet også været smagsdommer i DR 2's program af samme navn samt lavet selvportræt-filmen "Spurten er gået" for DR 2. Senest har Blachman sammen med Torben Steno forfattet bogen "Det kolossale menneske".

Kristian Eidnes Andersen (Lyddesign & musik)

Kristian Eidnes Andersen er en af Danmarks mest benyttede lyddesignere gennem de seneste 10-15 år. Han har lavet lyd for nogle af dansk films største instruktører (Lars von Trier, Susanne Bier, Per Fly og altså Thomas Vinterberg). Submarino er den fjerde Thomas Vinterberg spillefilm Kristian Eidnes Andersen har lavet lyd på. Denne gang har han også været med til at komponere supplerende musik.

FACTS

MEDVIRKENDE

Nick.....	Jacob Cedergren
Nicks lillebror	Peter Plaugborg
Sofie	Patricia Schumann
Ivan	Morten Rose
Martin.....	Gustav Fischer Kjærulff
Jimmy Gule	Henrik Strube
Mona	Helene Reingaard-Neumann
Nick (ung)	Sebastian Bull Sarning
Nick lilebror (ung)	Mads Broe

HOLDET BAG FILMEN

Instruktør	Thomas Vinterberg
Producer.....	Morten Kaufmann
Executive producer	Birgitte Hald
.....	Bo Erhardt
Manuskriptforfatter.....	Tobias Lindholm
.....	Thomas Vinterberg
.....	(Baseret på bogen af) Jonas T. Bengtsson
Fotograf	Charlotte Bruus Christensen
Klipper	Valdis Oskarsdóttir
.....	Andri Steinn Gudmundsson
Lyddesign & musik	Kristian Eidnes Andersen
Musik	Thomas Blachman
Casting	Rie Hedegaard
Belysningsmester	Andy Cole
Kostume design	Margrethe Rasmussen
Makeup artist	Björg Serup

FACTS

Længde.....	1t 53 min
Format	WS' 85
Lydformat.....	SRD
Censur.....	TBA
Trailer	Tilladt for børn over 11 år (2 minutter / 62 meter)
Originaltitel	Submarino
Produktionsland	Danmark
Produktionsår.....	2009

KORT SYNOPS

Submarino er historien om to brødre, der deler en tragisk hændelse fra barndommen, som ingen af dem kan give slip på. Nick (Jacob Cedergren) bor på et herberg i Københavns Nordvestkvarter. Han er vred, løfter vægte og drikker guldøl. Ikke en mand man skal gå i vejen for. Nicks lillebror (Peter Plaugborg) er alene med sin 6-årige søn, som han forsøger at sikre en god opvækst, midt i sin jagt på det næste skud heroin. En dag beslutter Nick sig for at opsøge sin bror, drevet af håbet om at bryde den onde cirkel, der har præget deres liv. Men er det muligt at forsone sig med fortiden? SUBMARINO er en hård kærlighedshistorie fra Københavns underside.

PREMIEREBIOGRAFER

København: Tbc

Københavns omegn: Tbc

Provinsen: Tbc